

Intervju med Peter Martinsson, intervjuperson nr 14

Projekt: Göteborg berättar

Bandningens längd: 01:07:12

Datum: 2018-05-14

Intervjuare: Marie Nyberg

Plats: Göteborgs stadsmuseum, Sarauws rum

Tid: 15.30-16.45

Intervju med Peter Martinsson

Bandningen börjar

Intervjuare [00:00:02]: Ja nu sitter vi här i Sarauws rum i Ostindiska huset och jag ska prata här med Peter...

Talare [00:00:10]: Martinsson.

Intervjuare [00:00:11]: Martinsson. Var bor du någonstans i Göteborg?

Talare [00:00:15]: Nu bor jag på Anders Zornsgatan i Örgryte eller Bö eller vad det nu heter där, jag är inte exakt säker men vi brukar säga Örgryte de som bor där.

Intervjuare [00:00:23]: Mm är du född i Göteborg?

Talare [00:00:27]: Jag är född i Majorna är jag och bodde på Karl Johansgatan till att börja med, sen växte jag upp i Frölunda gjorde jag och sen hade jag min första egna lägenhet i Backa där jag hade, startade min egen familj. Sen flyttade jag ifrån Göteborg ett antal år ut till Ale kommun i Bohus och så flyttade jag tillbaka här förra året igen i augusti kan man säga. Så nu är jag göteborgare igen.

Intervjuare [00:00:54]: När är du född?

Talare [00:00:57]: 1966 16:e juli.

Intervjuare [00:01:01]: Var arbetar du nu?

Talare [00:01:04]: Nu heter företaget Valmet AB, ett finskägt företag men det härstammar tillbaka då jag började en gång i tiden på samma ställe. Jag gick industriskolan på Götaverken faktiskt, det var sista årskullen som gick den -84 och fick anställning den 12:e juni 84. Sen har jag faktiskt varit kvar där under lumpen för min pappa sa att det var så bra man fick 25 procent av lönen om man gjorde militärtjänsten fick man. Så han tyckte det var bra och det tyckte jag också var bra då jag fick lite pengar.

Intervjuare [00:01:41]: Men var det Götaverken då?

Talare [00:01:41]: Götaverken ung teknik hette det, sen har jag varit kvar där hela mitt liv faktiskt och har gjort lite olika saker. Jag började som svetsare och montör, byggde

sodapannor och ångpannor, så det var inte direkt båtgrejer då utan lite mer, lite kringverksamhet och vi är de enda egentligen kanske tillsammans med Götaverken miljö som fortfarande finns kvar på området som en gång i tiden - ja var bara varv alltihopa. Så det är en spännande del av historien som jag tycker är väldigt kul att ta tillvara på också.

Intervjuare [00:02:18]: Men du har bott rätt så länge i Göteborg då?

Talare [00:02:22]: Mm det har jag gjort.

Intervjuare [00:02:24]: Vad säger du om du jämför, du har ju bott på en del olika platser om du skulle jämföra de här olika stadsdelarna...

Talare [00:02:29]: Jag var lite för liten för att komma ihåg när vi flyttade till Majorna då på Karl Johansgatan. Mina föräldrar fick sin första lägenhet där och flyttade ihop och sen kom jag till där och då tyckte de att det var väldigt, det var inte så modernt då på den tiden, så då tyckte man att det var mycket, mycket finare i stjärnhusen i Frölunda.

Intervjuare [00:02:54]: Ja.

Talare [00:02:55]: Och det bytet skulle nog inte så många gjort idag [skrattar].

Intervjuare [00:02:56]: Nej.

Talare [00:02:57]: Stjärnhusen till Majorna Karl Johansgatan hade varit bättre än tvärt om, men på den tiden var det det. Jag kommer ihåg att mamma berättade att det var tvättstuga i källaren, mangel och allting fanns där, vi hade precis, jag hade precis fått min bror också då så vi var två barn då när vi flyttade dit, han bodde faktiskt aldrig i Majorna utan han kom direkt till Frölunda.

Intervjuare [00:03:19]: Ni var två bröder?

Talare [00:03:21]: Ja vi blev två bröder då som mina föräldrar hade fått, en kille till då så, och då fick vi dela rum där. Tre rum och kök, väldigt modernt var det ju då bodde på andra våningen.

Intervjuare [00:03:35]: Hur var det i Majorna då när ni bodde där?

Talare [00:03:37]: Ja, Majorna kommer jag inte ihåg jag var för liten för det jag har ju frågat mina föräldrar och sådär men det var omodernt där i Majorna, det var en väldans skillnad på hyra.

Intervjuare [00:03:44]: Var det toalett på svalen...

Talare [00:03:45]: Ja det var det faktiskt.

Intervjuare [00:03:46]: ... och dusch där nere?

Talare [00:03:47]: Ja de hade kallvatten bara faktiskt, så så gammal är jag så att vi hade kallvatten uppe bara.

Intervjuare [00:03:52]: Ja fördelen med det var att det fanns billiga lägenheter då, som det inte finns nu då.

Talare [00:03:58]: Nej jag har faktiskt en son som skriver på kontrakt på lägenhet imorgon, vilket jag är väldigt glad för, för han har letat väldigt länge och på den tiden. Jag vet att pappa berättade att han kunde nästan hitta fem stycken samma dag om man ville det, det fanns inga problem.

Intervjuare [00:04:12]: Nej.

Talare [00:04:14]: Nej, så däremot och sen byggde de hela Frölunda på den tiden så att det blev oerhört många nya...

Intervjuare [00:04:20]: På en gång?

Talare [00:04:21]: ... bostäder som kom också och jag kan fortfarande veta att min pappa sitter ibland och grämer sig att hans kompis som han umgicks mycket med tillsammans på den tiden, han köpte en lägenhet i Guldringen och då tyckte hans bekantskapskrets att han inte var klok. Gå och köpa en lägenhet när det fanns så otroligt mycket lägenheter att få och man kan bara gissa vad en sexrummare på Guldringen idag är värd jämfört med han köpte den för - fem tusen kronor eller något sådant där den gången. Så det är klart att det är stor skillnad.

Intervjuare [00:04:52]: Ja, det var inte en tanke på att köpa lägenhet.

Talare [00:04:54]: Nej det fanns nog inte, man tänkte nog inte på att det skulle kunna bli någonting som...

Intervjuare [00:04:59]: Det kom nog inte förrän 80-talet.

Talare [00:05:01]: Nej det kom nog senare.

Intervjuare [00:05:03]: Slutet på 80-talet till och med.

Talare [00:05:02]: Ja till och med där någonstans kanske.

Intervjuare [00:05:04]: Ja av vad man kommer ihåg för det var självklart att man skulle ha en hyreslägenhet.

Talare [00:05:09]: Jag var också så lyckligt lottad så när jag började på Götaverken. Då så hade de så stora kontaktnät så de hade en liten del in i Poseidon eller Göteborgshem som det hette då, så jag fick möjlighet och hjälp av dem då att hitta en lägenhet faktiskt. Så jag hade ett par stycken att välja på. Jag valde mellan Länsmansgården och Backa och jag hade aldrig varit i Backa i hela mitt liv innan jag flyttade dit, förutom när jag spelade fotbollsmatch

och så där, men jag hade aldrig varit där egentligen. Jag tyckte att det var så spännande så jag tänkte det tar vi så jag flyttade...

Intervjuare [00:05:39]: Hur gammal var du när du flyttade dit?

Talare [00:05:39]: Jag var 19 då, var jag, så jag flyttade precis efter att jag var färdig i lumpen.

Intervjuare [00:05:43]: Det är knappast 19-åringar kan flytta hemifrån nu för tiden.

Talare [00:05:46]: Nej, nej men jag hade jobbat, jag började jobba med lön från det att jag var 17 faktiskt det gjorde jag, eftersom vi fick lön från industriskolan också lite då så hade jag råd att bo ensam tidigt där och det var rätt fint faktiskt tyckte jag.

Intervjuare [00:06:02]: Men då var det nybyggt?

Talare [00:06:03]: Backa? Nej, nej Backa var inte nybyggt.

Intervjuare [00:06:05]: Nej.

Talare [00:06:05]: Det var ombyggt och klart då det var 80-tal...

Intervjuare [00:06:10]: Ja just det.

Talare [00:06:09]: ... så det var inte nybyggt men de hade haft, det hade varit väldigt dåligt renommé Backa och allting hette samma sak. Den här gatan som, nu jag inte kommer ihåg vad den heter, men då... Vadköpingsgatan hette den från början och där var det mycket bus och jäkelskap men...

Intervjuare [00:06:26]: Jaha redan då?

Talare [00:06:29]: Ja men då byggde man om den lite grann så man bildade lite nya gator: Hjalmar Bergmans gata, Blendas gata och lite olika och då fick jag chansen att bo på Hjalmar Bergmans gata 52 kommer jag ihåg. Andra våningen, min första egna lägenhet och det var lite häftigt att flytta in för sig själv även om det blir lite tråkigt första dagarna eller först var det väldigt skoj, men sen efter en tre fyra dagar så var det väldigt tomt då tänkte jag; herregud vad gör man nu? Nej så det var lite kul.

Intervjuare [00:06:53]: Men hade du din, kom din mamma och pappa hem och hjälpte dig och sådär?

Talare [00:06:57]: Ja det gjorde de, mina föräldrar var och hjälpte till lite grann. Man var inte sådär... jag var hyggligt händig eftersom jag jobbade med händerna då, så jag lärde mig hyggligt bra av pappa då att tapetsera och sådant där. Så jag gjorde om det ganska mycket och gjorde i ordning och sådär men det var en spännande tid att flytta hemifrån det var det.

Intervjuare [00:07:13]: Men det var en del folk från varven som bodde där?

Talare [00:07:16]: Ja i Backa bodde en del folk från varven och Tuve framförallt, men även i Backa. Jag hade rätt många jobbarkompisar, men det hade jag även när jag bodde i Frölunda då så Frölunda var också rätt mycket folk som kom ifrån, som jobbade, vi hade en egen buss faktiskt som gick ifrån Frölunda torg varje morgon. 181:an hette den, då tog man den så gick den direkt till porten på Götaverken då, så kom man in där. Det var rätt spännande för det var port när jag började också, det var inte så många år, men det var en stor port och där fick man komma in. Halv sju öppnade den tror jag, det kanske var till och med sex. Sen stängde de.

Intervjuare [00:07:54]: Jaha sen stängde den?

Talare [00:07:56]: Ja, sen stängde den. Så kom du för sent så fick man be att de skulle ringa ens förman då och var han på dåligt humör så sa han du kan gå hem igen kunde han säga faktiskt och det här var ändå 80-tal liksom. Men de levde kvar de här gamla traditionerna att pojkvaskrar skulle man liksom läxa upp om dem inte...

Intervjuare [00:08:13]: Men de som kom från älven... men det var väl mycket tidigare när färjan gick över det var nog 50-talet?

Talare [00:08:18]: Ja, men färjan gick faktiskt när jag började också lite.

Intervjuare [00:08:19]: -60, -70-talet, ja det var ganska länge.

Talare [00:08:22]: Men den tog slut. Men sen började den om igen, så nu åker man ju färjan ganska ofta så det var en häftig grej att den började om igen. Men annars så Frölunda minns jag stort det var...

Intervjuare [00:08:33]: Ja, där måste du ha haft din barndom?

Talare [00:08:36]: Ja hela min barndom var där då på alla skolorna som började där och...

Intervjuare [00:08:40]: Var ni mycket vid Frölunda torg och sådär?

Talare [00:08:42]: Mm mycket Frölunda torg var det och jag gillade sport, mina föräldrar sportade mycket så jag var med tidigt i olika idrottsklubbar och sådant där och höll på med alla möjliga sporter och tyckte väldigt mycket om sport. Så mycket så att vi spelade ju, det var så många barn som bodde samtidigt så jag kommer ihåg när vi var 6, 7, 8 år sådär så då mötte vi ju, Stjärnhusen jag vet inte om du har varit där någon gång?

Intervjuare [00:09:06]: Ja.

Talare [00:09:07]: Det är ju stora höghus med otroligt många barn i varje, så vi hade ett eget fotbollslag och ett eget hockeylag och allting i varje uppgång. Så vi mötte de andra så man spelade liksom, jag bodde på Munspelsgatan 14 och då mötte vi Munspelsgatan 16 eller de andra husen 8:an och de här liksom, då spelade man match.

Intervjuare [00:09:30]: För det var åtta våningar?

Talare [00:09:32]: Åtta våningar ja och fem våningar, fem stycken i varje våning var det då och det bodde oerhört mycket barn så att...

Intervjuare [00:09:40]: Ja, alla flyttade ju in samtidigt och så var det unga familjer.

Talare [00:09:42]: Ja och vi kände varandra, ibland så var det så att man kände inte de som bodde lite längre bort bara, det räckte att känna alla de som bodde i ens eget hus till att börja med. Jag vet när jag började skolan så hade jag väl fyra klasskompisar som bodde i samma hus som mig.

Intervjuare [00:09:58]: Jag tänker för man pratar aldrig om dem, för man pratar om Hammarkullens höga hus oftast, men det var samma i flera andra förorter?

Talare [00:10:05]: Ja Frölunda var likadant där hade de flera olika höghus som var det var väl och på den tiden tyckte de att de var skithäftiga när de byggde dem då och det kanske man inte skulle tycka längre. Men en del av dem jag kan tycka nu, en del av dem, de här som inte jag kommer ihåg vad den gatan heter nu men de orangea husen som är lite sådär konvexa heter det va?

Intervjuare [00:10:28]: Ja just det.

Talare [00:10:30]: De är ju svinhäftiga och de fick otroligt mycket pris på den tiden, men där var det ingen som ville bo ett tag men nu är det populärt.

Intervjuare [00:10:38]: Javisst.

Talare [00:10:39]: Och nu ska man tydligen såg jag när jag var där senast bygga ett nytt stjärnhus bland de andra stjärnhusen, så min gamla fotbollsplan tar de bort nu som jag spelade mycket fotboll på.

Intervjuare [00:10:50]: Förtätning?

Talare [00:10:51]: Mm jag kan förstå att de behöver bostäder.

Intervjuare [00:10:52]: Men du tycker att du hade en bra barndom där i Frölunda?

Talare [00:10:54]: Jag tyckte väldigt mycket om Frölunda kan jag säga och man tänker inte på det man har nära till havet och sådär också. Sen hade jag den fördelen också att mina föräldrar tyckte alltid om havet och min mormor och morfar och sådär så jag har växt upp på Knippla på somrarna. Så Knippla och Björkö...

Intervjuare [00:11:11]: Där har jag också vuxit upp lite fast tio år tidigare ungefär.

Talare [00:11:14]: Har du gjort det? Ja och sen också på Knarrholmen för Götaverken hade den ön då Knarrholmen så min...

Intervjuare [00:11:19]: Just det den har de sålt av nu.

Talare [00:11:20]: ... pappa hade en stuga där och till och med jag själv fick en stuga där sen. Annars var det extremt lång kö, så pappa sa när jag började, pappa bestämde lite grann på den tiden [skrattar] så sa han ja sätt upp dig i kön på Knarrholmen så får du en stuga när du fyller 50 sa han. Ja det kan väl vara bra tänkte jag det spelar ju ingen roll så jag skrev upp mig och jag fick stuga när jag var 19 för det fanns inga Götaverkare kvar längre så det var ingen som ville ha stugorna så jag fick en stuga när jag var 19. Så jag och min tjej då vi tyckte att det var väldigt trevligt men vi förstod inte riktigt vad vi hade fått för något. Den kostade nästan ingenting så det var ändå värt det, så jag var inte, jag vet att mina polare ibland hade kul på sommaren också så jag fick aldrig uppleva sommaren någon gång i Frölunda. Jag var aldrig där så många andra kompisar berättade alltid att de åkte till Smitten, Näset och Fiskebäck.

Intervjuare [00:12:09]: Ja för det var ändå nära?

Talare [00:12:10]: Jag har aldrig varit där någon gång för vi åkte ut när skolan slutade, så tog mamma oss och så åkte vi ut min brorsa och jag.

Intervjuare [00:12:17]: Men vart åkte ni då?

Talare [00:12:19]: Knippla och så var vi där hela sommaren till skolan började, så jag kom ofta hem på söndagen och så började skolan på måndagen så jag var nästan lite rädd för mina klasskompisar, jag hade inte umgåtts med dem och jag tänkte undra hur de ser ut nu? Och hur ser jag ut?

Intervjuare [00:12:34]: Men kände du att du var lite speciell då att du åkte ut? De andra gjorde inte det?

Talare [00:12:38]: Nej alla gjorde inte det, det var väldigt många som inte hade råd att göra det. Men mina föräldrar satsade mycket på det. Men vi åkte aldrig utomlands på det sättet vi gjorde inga andra stora utsvävningar utan de la de mesta pengarna på Knippla och de skulle väl köpt någon gång, men det blev aldrig så men jag är fortfarande lite kompis...

Intervjuare [00:12:57]: Ni hyrde där då eller?

Talare [00:12:57]: Vi hyrde andra våningen oftast hos folk så vi var väl, jag tror vi var i tre olika familjer var vi och sen så hyrde vi två år på Björkö också gjorde vi. Men då hyrde vi direkt av Björkö ja kommun eller stad hette det väl jag kommer inte ihåg vad det hette men då hyrde vi den gamla bastun i Björkö det vet jag alla frågade alltid: Bor ni i bastun liksom? Det tyckte de var konstigt men de hade byggt om den så det var ingen bastu längre, men där bodde vi två år. Men sen fick pappa en stuga på Knarrholmen och då flyttade jag ut till Knarren när jag var 12 tror jag att jag var så jag har aldrig varit en sommar i stan.

Intervjuare [00:13:30]: Är det den de nu har byggt om, ganska lyxiga...

Talare [00:13:33]: Ja det har man gjort, väldigt stora hus där ute.

Intervjuare [00:13:37]: Ja just det.

Talare [00:13:37]: Men mitt lilla hus som jag faktiskt, jag ska inte säga att jag har byggt det men jag har byggt om det lite och min pappas hus står fortfarande kvar. Jag var ute och tittade på det igår faktiskt med båt.

Intervjuare [00:13:46]: Och ni har tillstånd att vara där och så?

Talare [00:13:46]: Nej vi är inte där längre.

Intervjuare [00:13:48]: Nej.

Talare [00:13:49]: Nej, nej men de som äger, de som köpte mitt hus, för det var, det fanns regler på Götaverken så länge du jobbade på Götaverken och var metallarbetare så fick du ha kvar ditt hus. Men om du gick i pension så fick du ha det ett år efteråt och om man bytte jobb då som jag gjorde till tjänsteman, så fick man inte ha kvar huset längre och det var en sådan regel som fanns.

Intervjuare [00:14:10]: Det var metall som hade det ja?

Talare [00:14:11]: Ja det var metall som hade det och sen de som köpte den av mig sen då, då försvann de reglerna så hade jag varit ägare så hade jag antagligen fortfarande ägt huset och jag sålde. Jag köpte mitt hus för 2 500 och sålde det för 25 000 och idag är det nog värt 1,5 miljon kanske så det var ingen bra affär kanske.

Intervjuare [00:14:31]: Nej, nej.

Talare [00:14:32]: Men jag hade många fina år där ute och reglerna ändrade ju på sig så man har gjort en liten sådan här kan man säga förening av de där små tältstadshusen där jag bodde och så tog man bort alla hyresstugorna och gjorde nya stora hus av dem och där kostade husen rejält mycket. Det var allt ifrån 4 till 8 eller 9 miljoner tror jag.

Intervjuare [00:14:51]: Ja just det.

Talare [00:14:52]: Jag tittade faktiskt en snabbis på hus där ute, jag har varit väldigt förtjust i skärgården alltid men jag väljer nog att lägga mina pengar någon annanstans nu. Det är för mycket pengar.

Intervjuare [00:15:03]: Men hur var det att flytta till Ale eller Ale kommun?

Talare [00:15:06]: Till Ale kommun ja, ska vi börja där?

Intervjuare [00:15:08]: Ja från havet till Ale kommun.

Talare [00:15:11]: Ja nej det blev ju, det var väl lite, jag träffade min dåvarande fru som var från Alingsås och jag bodde då i Frölunda när vi träffades och så fick jag min lägenhet så vi

började, hon flyttade inte in med en gång men hon flyttade in efter ett tag då och då trivdes vi väl sådär. Jag trivdes väldigt bra, jag tyckte att det var jättefint och jag tyckte att det var fint med trevåningshus, jag hade ju bott hela mitt liv i åttavåningshus så jag tyckte att det här var litet och mysigt nästan. Medan hon var född i Alingsås och bodde i radhus och hus, så hon var mer van vid den typen att man kunde gå ut på morgonen och sådär och sätta sig med kaffe och sådär och det var inte jag van vid. Att vi alls, att vi överhuvud taget började titta på sådant det berodde väl lite grann på att våra barn, som vi fick då när vi bodde i Backa bägge två, 93 och 95 föddes de, då bodde vi i Backa och ja vi kan väl ta lite om Backa över huvud taget då. Som jag snackade lite om innan vi satte på mikrofonen så håller jag på med mycket sport och har alltid gjort och spelat fotboll och handboll framförallt kanske, men även bordtennis väldigt mycket och jag hade precis, när jag flyttade till Backa så hade jag precis skadat mig ganska illa i knäna för handbollsspel och kommit till insikt att jag kanske inte kommer att kunna spela vidare handboll riktigt som jag hade tänkt mig då och kunna bli...för då satsade jag på att bli bäst. Det var meningen och då fick jag backa tillbaka lite och så gick jag tillbaka till min gamla karriär som pingisspelare och då hade jag även hållit igång väldigt mycket i Frölunda med Sia - verksamheten där med min gamla klubb Ruddalen och vi gick ifrån, det var på den tiden när Sverige helt plötsligt blev väldigt bra i pingis så att vi gick från en 8-10 medlemmar till att bli den största klubben som fanns nästan här i hela Göteborg. Ruddalens IF exploderade och de behövde ledare så jag var med i styrelsen redan när jag var 15-16 där och började träna andra killar och tjejer och sådär och tyckte det var kul. Men det gick lite sämre med min egen karriär då istället kände jag så jag slutade i alla fall spela handboll och så men i Backa så kände jag att; nej pingis kanske är det jag ska göra nu då, när jag inte kan springa på samma sätt längre och inte slänga mig som jag gjorde på den tiden på linjen då. Då tog jag kontakt med Hisings stad - en liten pingisklubb i en stor fotbollsklubb kan man säga - träffade en kille som hette Lennart Werner som hade hållit på där några år med sin pojk och lite kompisar till sin pojk egentligen. Lennart hade spelat när han var ung - Götadal hette det laget han spelade i - sen började han om lite med sin pojk och några kompisar och sådär och... Så blev det så att jag kom med där och jag blev ett bra tillskott för jag var hygglig mot dem om man säger så, jag tänkte bara göra det på skoj. Men så tänkte jag äh jag kan vara med lite grann och spela serier och vi gick ifrån division 11 på den tiden så vi vann direkt 11:an, 10:an tror jag och vi skulle väl, jag tror vi vann 9:an också och skulle upp i 8:an då bestämde sig fotbollsklubben i Hisings stad att de inte tyckte att pingis var sådär. Det passade inte deras klubb så de ville inte ha kvar oss längre och då var vi en 30-40 medlemmar och då höll jag på att träna de här killarna och tjejerna som var med i den här klubben eller jag och Lennart då. Det började lite grann att bli, att vi började bli lite stora då och då bestämde de sig för det av olika anledningar och då kände vi antingen så lägger vi av eller så kör vi vidare då. Och jag visste eftersom jag var med i Ruddalen innan som exploderade hur mycket jobb det är att ha en egen klubb så jag var tveksam men Lennart var väldigt intresserad och en som heter Magnus också som var mitt emellan ålder på oss, han var kanske ja vad kan han ha varit 20 kanske 17, 18, 19, 20 kanske han var och jag var väl 22 eller 21 kanske och då bestämde de sig och jag tänkte jag kan inte backa ur när de vill, så vi hoppade på det här och så fick Lennart cancer och dog på ett halvår. Så helt plötsligt, så var jag ensam som var gammal nog för att få ha en styrelse, så jag fick samla ihop föräldrar och sådär och försökte fixa lite. Men så vi blev en klubb vi fick ihop det, hittade två bra lokaler att träna i och då hade precis Sverige åter igen fått en storhetsperiod i pingis och det stod hur många som helst som ville spela med oss så vi gick ifrån några enstaka medlemmar till ett 50-tal och det var jag som var över 20 år i föreningen. Alla andra

var under 15 i princip kan man säga och så bildade vi ett a-lag och fortsatte att spela seriespel och sådant och helt plötsligt några år senare då var det jag som ordförande, spelare, tränare, min fru var kassör och så var det några föräldrar som på pappret i alla fall om vi ska vara helt ärliga som var med i styrelsen. För att det skulle kunna fungera annars drev vi det här själva och vi fick faktiskt ett stipendium Backa också från Göteborgs bordtennisförbund så vi hade möjlighet att köpa sex stycken pingisbord annars hade vi nog inte klarat det men det fick vi i alla fall och så fick vi ihop så vi hade lite olika tränare och det var mina unga a-lagskompisar som tränade ännu yngre spelare, men det var häftigt i alla fall och Lennart hann faktiskt också han var med lite i början, men han hade lite svårt att delta så jättemycket. Men han fick ett väldigt fint hederspris av Backa stad då som årets ledare när han var med och drog igång det här, för utan honom så hade det aldrig blivit någonting egentligen så han var väldigt stolt över det men en dag han väldigt kort efter det och det var ju tungt.

Intervjuare [00:21:08]: Så du var väldigt engagerad i detta då?

Talare [00:21:10]: Ja det var jag.

Intervjuare [00:21:10]: Och då ville du kanske inte flytta?

Talare [00:21:12]: Nej, då ville jag bo kvar där uppe ett tag och då var jag ordförande och drev den här föreningen i 10 år faktiskt och vi gick från division... vi fick gå om igen när vi bytte klubb då så Backa var faktiskt uppe i division två som bäst i pingis och nu ligger de i trean tror jag eller om det fortfarande är tvåan. Jag är inte med längre, jag är hedersordförande faktiskt eftersom jag startade klubben så jag är med en och annan gång och spelar klubbmästerskap och får visa hur dålig jag har blivit nu för tiden. Jag har inte en chans mot de här unga killarna som spelar men jag höll även igång klubben faktiskt när jag bodde i Bohus. Två år bodde jag i Bohus och höll igång klubben i Backa men sen valde jag att kliva åt sidan och det roliga är att de som sitter som ordförande och sådär idag det är de som jag hade när de var 7, 8, 9 år flera stycken och det känns helt underbart att komma dit och se de här killarna axla liksom det här och fortsätta i klubben. Klubben är 100 medlemmar idag och det gick, mot många andra klubbar som försvann så var vi de som växte faktiskt och det som var ännu roligare var att Backa var mycket invandrartäthet då på den tiden och pingisspelare brukar oftast vara vita små svenska pojkar liksom och flickor men där var det alla möjliga så vi hade lika mycket svenskundervisning ibland med föräldrarna som vi hade pingis faktiskt. Jag har stått och skrivit deklARATIONER på kvällarna där på pingisborden när de inte har förstått vad som har stått riktigt och sådana här grejer så det blev också en väldigt stor sådan liksom familjeklubb, väldigt många som var med.

Intervjuare [00:22:51]: Och det är inte en så dyr sport heller?

Talare [00:22:51]: Nej pingis, det kan man tro, det är dyrare än man tror men det är inte så jättedyrt, man byter de här beläggen ganska ofta faktiskt, men man kan spela pingis väldigt billigt och det som vi hade då det var att vi hade lånerack, vi hade borden och de kom dit med gummiskor många faktiskt bytte inte om framförallt invandrartjejer och killar då de hade inga kläder med sig att byta om med. Men de spelade pingis en timme och sen gick de hem, så att men sen blev de liksom när de förstod att det här var en riktig sport då blev det

några stycken. Det var en kille som har spelat, två killar som har spelat med vårt a-lag då som kom när Jugoslavien började kriga ungefär då var vi och hämtade dem och spelade pingis med dem på det hemmet de var på då.

Intervjuare [00:23:37]: Jaha okej.

Talare [00:23:38]: Och så kom de med i klubben och en kille är med idag och är även ledare och hans lille pojke som är 7 år idag han är också med och spelar nu då och tränar och sådant så det är kul, det är kul att se, men då flyttade vi egentligen till Backa för att min fru tyckte att, man kan väl säga att Backa var ganska bra men Bohus var ännu bättre, bra skola för mina barn, vi tyckte om stället, jag hade faktiskt varit där och spelat pingis några gånger, så jag visste hur det såg ut ungefär, jag hade en gammal klasskompis som jag intervjuade.

Intervjuare [00:24:10]: Det är väldigt på gränsen till Göteborg.

Talare [00:24:13]: Och det är väldigt nära det är ungefär så långt jag vågade flytta från Göteborg, jag kände att jag kan cykla sex kilometer så står jag i Göteborg om jag ville det. Men sen var det också en ekonomisk fråga jag hade inte, vi kom inte med någon peng egentligen och kunna köpa någonting utan vi fick låna till hela som man fick göra på den tiden och det som räddade oss det var att precis när vi köpte då, det var precis när fastighetskrisen hade varit, så de var alltså långt nere priserna så det huset jag köpte hade kostat 20 procent mer bara några månader innan. Det gick, det rasade ner och att vi fick huset jag var faktiskt en av de första som hade internet genom Tele 2 i Göteborg. Jag var väldigt tidig på internet jag tyckte att det var kul och jag tyckte om teknik med dator och internet mycket, jag hade tidigt en dator också då så jag fick, jag tror jag var bland de 100 första som fick möjligheten att köra med Tele 2, då ringde man ju Stockholm på den tiden för att ringa upp och sådär det var ganska dyrt men det var kul. Då hade de precis börjat att lägga ut lite annonser, de provade att lägga ut lite annonser på nätet med hus och det var så jag hittade huset i Bohus så de frågade...

Intervjuare [00:25:25]: Och vilket år var det så du?

Talare [00:25:26]: -95 var det.

Intervjuare [00:25:28]: Ja just det.

Talare [00:25:31]: Det var precis då det började komma lite.

Intervjuare [00:25:32]: För jag har för mig att då var det fortfarande det här world wide webb alltså...

Talare [00:25:35]: Ja, ja.

Intervjuare [00:25:36]: Man var tvungen nästan att...

Talare [00:25:36]: Det var nästan så och de vet du när...

Intervjuare [00:25:39]: Det fanns inga hemsidor.

Talare [00:25:40]: Nej och när jag ringde och frågade dem på måndagen då om det var ledigt om vi fick komma och titta. Då hade inte tidningen kommit ut förrän på tisdag då skulle den komma ut med annonsen så han frågade hur jag visste om jag kände dem nej jag kollade på internet. Har du det sa han? Han var helt chockad kommer jag ihåg och så berättade han sen för sina kompisar det var det första samtalet han hade haft med någon som hade kollat på internet på deras egen sida då. Annars var det ingen som hade snackat om det, det var väldigt få som tittade på det, de hade bara några få besökare du vet man kunde räkna besökare. Men de hade haft ett 40-tal besökare och då var nog jag 20 av dem för jag hade hoppat in flera gånger.

Intervjuare [00:26:19]: Ja just det, men var det bilder och så på huset?

Talare [00:26:23]: Ja det låg några bilder, inte många eftersom det var så segt att ta fram dem, men vi tyckte att det låg bra och så hade jag en jobbkompis som bodde där och han sa att man kunde cykla in till Göteborg också och det gick bussar ganska bra på den tiden. Och så hade jag min brorsa jobbade lite politiskt och så har han gjort och han hade lite känningar att de hade pratat om att de skulle bygga dit ut och så kollade jag upp det lite. Det fanns stadsplaner att bygga tåg dit ut sen och man hade bara ett spår på den tiden och då tänkte jag det är nog ett bra ställe där. Det kommer kanske så att man får tillbaka pengarna då, min pappa som jag berättade förut han har alltid varit lite försiktig gällande pengar och han har liksom tyckt att köpa något om man kan bo nja... så han har väl fört över det lite grann på något sätt. Så jag var lite rädd att sitta där helt plötsligt och ha lån som var på hiskeliga 785 000 tror jag, nej 725 000 lånade vi och det tyckte jag var extremt mycket pengar och jag förstod inte hur mycket pengar det kunde vara ens, vi fick aldrig se pengarna för man bytte bara mellan bankerna men det var grymt mycket pengar, men det var väldigt fint tyckte vi och vi fick ju, vi gick från en lägenhet i Backa på, 83 kvadrat tror jag att vi hade, andra våningen, till en enplansvilla som det var 17 meter att gå från ena väggen till den andra inomhus enplan. Det var ganska häftigt faktiskt men det blev Bohus lite grann för att hennes föräldrar bodde i Alingsås och mina i Frölunda, det blev liksom mitt emellan lite kändes det som vi tyckte också skolan såg bra ut där uppe tyckte vi den såg trevlig ut och bra medan Backaskolan inte var så bra jag vet hur många elever det var i varje klass och så och...

Intervjuare [00:28:08]: Det var nära till Kungälv också.

Talare [00:28:10]: Ja, nära till Kungälv också var det och det kanske man inte tänkte på då jag skulle vilja bo i Kungälv kanske helst men Kungälv var mycket dyrare på den tiden så det blev ingen...Nu är det faktiskt mycket jämnare, jag sålde huset här förra året faktiskt och nu är det inte så stor skillnad. Kungälv är lite finare fortfarande, men jämför du när tåget har kommit, vi har faktiskt tåget i Bohus och det gör stor skillnad. Men så kom jag i alla fall ut till Bohus och som man knappt visste så mycket om och Ale kommun är en rätt skojig kommun faktiskt den är väldigt lång.

Intervjuare [00:28:42]: Mm den är ju det.

Talare [00:28:43]: Och i början så var det väl kanske Surte och Bohus som mina barn ja mest

var i och vi också då, handlade lite i Bohus centrum, men annars var vi mycket i Frölunda och Alingsås och sådär. Men så min stora kille blev intresserad av innebandy då började vi titta lite vad vi skulle kunna göra för något, fotboll var också med i spelet i början och handboll också, men innebandy gillade han och det var en ny sport det kändes modernt och häftigt och jag hade själv spelat innebandy litegrann innan. Det var inte så många som spelade på den tiden, så vi spelade på hög nivå vi spelade i division ett tror jag utan att vi visste att det var så högt egentligen. Men då fanns det inte så många serier det var en liten sport och en ny så vi gick in i en klubb som hette Ale innebandy och jag kände direkt när jag kom in i den klubben att det var en helt underbar klubb tyckte jag. Herregud sicken förening, alla var ungefär i min ålder som var ledare, det var jättemånga ledare, det var två för varje, två eller tre för varje lag så innan man fick starta ett lag så var de tvungna att ha två eller tre ledare. Det var en bra styrelse med en väldigt aktiv ordförande och väldigt trevliga människor och eftersom inte jag och min fru kände så mycket människor så var det också ett sätt att, ett väldigt lätt sätt att komma in. Så vi började vårt lilla lag där min, ja, nuvarande kompis Tomas då tog hand om, det var han som startade laget kan man säga och han var en gammal innebandyspelare från Ale. Han har varit med ända sedan Ale startade som förening på 80-talet och spelat i a-lag och sådär och nu var hans pojk mogen att börja lira innebandy då så och jag gillar ju sport så alla träningar var jag där och tittade och de andra två papporna som hade lovat honom att vara med då de kom lite mer sparsamt. Men jag var alltid där och satte upp sargen och sen så hoppade jag in ibland och ställde mig i mål om det inte fanns någon målvakt eller så och efter ett år så frågade han det är väl lika bra att du är ledare då sa han när du ändå är här [skrattar] så får du en träningsoverall också. Då tänkte jag ja, det kan jag ju vara då, så började jag i den föreningen som pojklagsledare för min pojk då och hans lag och sen efter några år kom jag även med i styrelsen också då och sen började jag faktiskt spela. Det här är faktiskt ganska roligt, jag började spela lite grann själv med oldboyslaget de hade då jag var 35, då när vi började komma upp i några åldrar där så då sa de att vi har ingen målvakt i oldboyslaget är du sugen på att stå? Jag tänkte jag kan komma och testa någon gång då, så började jag stå i mål för dem helt plötsligt jag trodde bara att det var träningar men de spelar match också.

Intervjuare [00:31:26]: Ja, ja.

Talare [00:31:27]: Då tänkte jag jädrar, men så var det bara jag som stod i mål så att jag började stå på matcherna också och då var det väl han som drev klubben – ordföranden - spelade med och han som har hand om a-laget han spelade också med. Han hade hand om a-lag, b-lag och c-lag så och då hade de helt plötsligt någon målvakt som saknades i c-laget en gång och då hoppade jag in där och det gick jättebra faktiskt jag kände själv att jag tyckte att det var skitkul jag blev bättre och bättre hela tiden och jag började satsa på en ny karriär nästan. Det var inte riktigt meningen, men helt plötsligt så var jag med i a-lagstruppen och spelade och jag gjorde min debut i a-laget när jag var 42, och det är inte så många som gör det och så kan tilläggas att jag spelar fortfarande innebandy och står i mål. Så jag tränar två eller tre gånger i veckan innebandy och står i mål och spelar i en annan klubb nu för tiden men tycker det är skitkul och vi spelar tillbaka nu i division två nästa år, men jag har i alla fall börjat satsa på innebandy igen för min egen skull. Men sen när jag hade varit med i två år där, så tyckte alla att jag var så gammal man kan ju inte hålla på att spela innebandy när man är så gammal så tänkte jag att jag får väl lägga av då om folk tycker att jag är för gammal så jag slutade och så blev jag tränare för a-laget när min pojk kom upp i a-laget.

Intervjuare [00:32:41]: Hade du två barn eller?

Talare [00:32:42]: Ja jag har två barn jag kör bara den första nu, det är bara en som är idrottsintresserad sen kommer den andra karriären sen om inte det går för långsamt eller?

Intervjuare [00:32:49]: Ja nej det går...

Talare [00:32:51]: Och då hade jag a-laget där i en säsong som huvudtränare men så tyckte jag att jag hämmade min egen pojk lite grann eftersom han ska spela och jag är, pappa är tränare eller coach liksom, så jag valde att kliva av året efter. Han som tog över då frågade direkt om inte jag ville vara med att hjälpa till då, i alla fall att stå i mål lite ibland och då tänkte jag att jag kan vara med lite grann och så blev det så att den andre målvakten slutade och så blev det bara jag och en till kvar. Sen började jag stå igen på riktigt då och sen har jag stått efter det hela tiden så jag och min pojk har spelat tillsammans i samma lag i flera år faktiskt och han gick också med mig nu när vi bytte förening för fyra år sedan eller tre år sedan, är det vi har flyttat tillbaka hit, då jag började spela lite grann inne i stan igen då. Så det är min innebandykarriär som faktiskt fortfarande pågår fast att jag är 52 år snart och jag är absolut äldst av alla som spelar innebandy, men jag tycker att det är skitkul så innebandy är en skön sport och Ale innebandy finns fortfarande, men det är inte riktigt samma förening längre tyvärr enligt mitt tycke.

Intervjuare [00:34:00]: Men hur länge bodde du i...Bohus?

Talare [00:34:01]: Så jag bodde där till förra året 2016, 2017 då och det började väl egentligen med att vi gick skilda vägar min fru och jag då, valde att gå olika vägar så att då flyttade jag därifrån och hon bodde kvar ett tag och hon bor i Kungälv idag. Och jag bor i stan igen då, jag har alltid känt en liten längtan tillbaka till Göteborg måste jag säga. Jag har alltid jobbat i Göteborg så jag har alltid...

Intervjuare [00:34:28]: Ja, pendlat hit.

Talare [00:34:28]: ... haft kontakten men jag kände att jag ville bo lite mer centralt också det var min grej då. Annars min andre son då, som jag inte har nämnt ännu han försökte också eftersom pappa gillar sport så försökte han väl blidka mig några år där, men han tog faktiskt mitt andra intresse som är musik vidare. Så han, helt plötsligt så kom han hem och sa jag har spelat gitarr, sa han i skolan och så började han med ett litet rockband då på skoj. Det var en musklärare som gjorde för han ville inte sitta och klinka då utan han ville spela rock liksom med en gång och då bildade de ett litet band där och helt plötsligt så kom han hem en dag och så har han spelat i Alerocken som var en tävling i Ale då. Den fanns både för juniorer och lite äldre då och jag förstod inte att de var bra, jag hade aldrig varit och lyssnat vi fick inte gå dit på träningarna heller. Jag hade gärna lyssnat men vi fick inte gå dit och det värsta av allt var att min fru och jag hade bokat en semester för första gången utan barnen just den helgen när de skulle spela, så han, min, hennes bror var där och lyssnade på dem och han ringer mitt i alltihopa till oss och säger de har vunnit sa han, vadå? Ja de har vunnit Alerocken. Va? Har de vunnit? Så de skulle få göra en singel och då började jag förstå. Jag hörde hur han satt hemma och klinka litegrann då och så spelade de in Sweet Child o' Mine

med Guns N' Roses för de fick göra en cover och då märkte man ju, då kom han och sa, hans gitarrlärare, Bosse hette han; du ska nog sätta Joakim hos någon som kan lite mer än mig för han är duktig Joakim och han och Michelle som hans kompis hette som sjöng då de ska nog se om de hittar något annat här för de är duktiga. Och så började de lira ihop, de hade med sig en kille som började spela i ett annat band, och fortsatte och vi satte han i Kungälv på en sådan musikskola då där han fick gå till en gitarrist som lärde han lite mer knep och knåp. Då så blev det dyrare grejer och lite mer såhär allting och sen valde han att gå vidare och läsa på Rytmus heter det som ligger alldeles jämte er faktiskt, när han började i alla fall och gick musikutbildning och han jobbar väl inte som musiker helt idag men han reser omkring och spelar med sitt band i Europa ganska mycket så jag var nere...

Intervjuare [00:36:48]: Vad heter bandet?

Talare [00:36:49]: De heter Young Mountain, unga berg, det är från en låt en annan grupp har gjort, så den här låten gillade de väldigt mycket när de började spela då, så de kallade sig det. Ja, man kan göra det, man dedikerade sig själva kan man säga till det namnet och idag har de faktiskt träffat dem, efteråt då så de har inte spelat ihop men de vet om att de finns och de är ganska glada, ett amerikanskt band tycker det var kul att ett svenskt band hittade deras låt då. Så förra året så var jag faktiskt första gången och såg han i utlandet jag var i Berlin och tittade på när han spelade med sitt band då på min födelsedag då jag var rätt så nyskild då så jag hade inget bokad just på min födelsedag. Så då tänkte jag att jag ska fira min egen födelsedag med att åka och titta på Joakim när han spelar i Berlin det var häftigt faktiskt. Ingen stor spelning det kanske var 300-400 möjligtvis som spelade, spelar en ganska hård rock då, jag gillar själv sådan musik väldigt mycket och har växt upp med punken som vi snackade om lite när vi kom in här och gillar den musiken och Joakim har väl ända sedan han varit liten lyssnat på sådan musik genom mig då. Även om han tycker att min musik är lite kanske för snäll, hans musik är ännu tuffare men sen har de gjort ett par tre skivor, ligger på Spotify säljer inte så mycket kanske men turnerar mycket. Idag säljer man ju inte skivor på samma sätt utan...

Intervjuare [00:38:10]: Nej det är turnerandet.

Talare [00:38:12]: Det är turnerandet man tjänar lite pengar på, de har fem eller sex olika tröjor de har släppt ut, lite sådan här väskor och mössor och sådant där. Men så har de även gjort några vinylskivor som de säljer som folk idag köper mer som ett minne kan man säga med lite autografer och sådär på det tycker folk är kul. Så de säljer och deras skiva, första skiva som de har släppt ut kan det vara tusen ex eller något sådant där den är slut nu faktiskt så den kan de inte, den kan man inte köpa längre hos dem.

Intervjuare [00:38:39]: Nej.

Talare [00:38:40]: Och nu har de spelat in en helt ny skiva är det meningen som ska komma ut här till hösten, men riktiga instrument och riktigt inspelat med allting så ingen datorinspelning utan riktiga instrument hela vägen.

Intervjuare [00:38:51]: Kul.

Talare [00:38:52]: Det är kul.

Intervjuare [00:38:53]: Ja.

Talare [00:38:54]: Och så ska de ut på turné igen är det meningen.

Intervjuare [00:38:55]: Men så då flyttade du tillbaka till Göteborg nu då?

Talare [00:38:57]: Mm då flyttade jag tillbaka till Göteborg och hamnade av en slump egentligen kan man säga där jag bor nu då, Anders Zornsgatan, jag sprang väl på ett par tre olika hus som jag tyckte var fina eller lägenheter som var fina, jag ville bo i lägenhet också igen jag hade saknat det litegrann och ja en liten balkong i solläge räcker egentligen och så har jag en liten båt fortfarande kvar ute i Önnared. Så jag har lite kopplingar till Frölunda fortfarande min pappa, det var pappas plats tills jag fick ta över den för ett antal år sedan och så tyckte jag nej det här är bra och så fick jag den möjligheten att köpa den lägenheten och där tycker jag det är väldigt fint faktiskt och det är en stadsdel jag aldrig har varit i innan heller på det sättet, jag sprang mycket i Skatås men jag åkte bara förbi hela tiden så vi var aldrig egentligen...

Intervjuare [00:39:49]: Men ser du någon skillnad på folk som bor där? Jämfört med Backa eller Frölunda?

Talare [00:39:55]: Ja det är skillnad på folk är det, det är mer kostymfolk kanske lite mer välklädda en del och sådär och jobbar men samtidigt är det väldigt mycket unga personer som bor där jag är faktisk. Jag är inte svingammal men jag är heller inte jätteung så här i 50-års åldern då och jag och min tjej vi är nog äldst i vårt hus nästan det är inte många, alla är väldigt unga som bor där det är sådana lägenheter mycket tvåor, och det är väl...

Intervjuare [00:40:24]: För de är rätt dyra om man köper lägenhet.

Talare [00:40:25]: Ja de är dyra, de är dyra men samtidigt så är det där det har stått sig ganska okej, det är dyrt men man får tillbaka det man lägger känns det som.

Intervjuare [00:40:34]: Och när man är två som delar kanske?

Talare [00:40:37]: Ja och nu satt jag med ett hus som jag kom ifrån, så jag fick ju så pass mycket pengar för det kan vi säga så att jag hade råd att köpa ett hyggligt boende. Jag kollade lite i Frölunda då också, jag har ju, då hade jag en mamma som bodde där, hon dog faktiskt för tre veckor sedan så det var ganska nyligen men då hade jag tänkt ett tag att komma lite tillbaka lite närmare och hjälpa dem på äldre dagar. Men jag kände Frölunda har jag gjort mitt i det var inte samma Frölunda som jag växte upp i på något sätt och jag tror det kan vara svårt att...

Intervjuare [00:41:12]: Återvända?

Talare [00:41:12]: Ha det här nostalgiska och komma tillbaka igen och jämföra alltså det vill jag inte göra faktiskt och Backa var inget, där hade jag inga rötter egentligen på något sätt.

Så något nytt så jag var till och med ute och viftade lite i Mölndal där ett tag men så kände jag nej jag ska bli göteborgare igen.

Intervjuare [00:41:28]: Mölndal är inte "riktigt" Göteborg...

Talare [00:41:30]: Nej, men Mölndal är fint, jag tycker Mölndal är fint faktiskt, och på något sätt så ja. Men så blev det tillslut Anders Zornsgatan och så gillar jag konst också, så det var lite kul att det var sådana konstgator där det tyckte jag var lite spännande och det kändes faktiskt, jag hade precis vunnit på mitt jobb också en Carl Larsson tavla faktiskt.

Intervjuare [00:41:53]: Jaha oj då.

Talare [00:41:55]: Och när jag svängde in där så stannade jag på gatan, så stod det Carl Larsson och då tänkte jag herre gud det här är ett tecken tänkte jag, [skrattar] så nu ska jag bara köpa en Anders Zorn tavla också men det kanske jag inte har råd med.

Intervjuare [00:42:08]: Du som har bott mycket i Göteborg skulle du säga att det finns en göteborgsanda?

Talare [00:42:12]: Ja det tycker jag, jag tycker göteborgare är trevliga, jag tycker Göteborg är ett ganska gemytligt ställe att bo på, jag känner mig väldigt trygg och jag tycker om Göteborg väldigt mycket. Det finns en äkthet på något sätt i människor som bor här och jag tycker också att vi har varit, även om det inte är perfekt så tycker jag ändå att vi har varit hyfsat bra på att ta emot nya människor hela tiden det har kommit väldigt många, jag menar när jag jobbade på Götaverken...

Intervjuare [00:42:44]: Det talas om problemområden...

Talare [00:42:46]: Jo det har blivit problemområden på ett sätt, men jag har vuxit upp i Frölunda där vi inte gjorde skillnad på folk och få får jag säga. Jag lekte med, i min klass hade jag jättemånga olika folkslag liksom jag tänkte aldrig på det och det var aldrig någon annan som sa någonting om det, okej någon kunde säga något fult om någon. Men det var liksom mer att man retades det kunde lika gärna vara att man var rödhårig, glasögon eller tjock eller lång eller kort likaväl som att man var från Turkiet eller islänning eller något liknande. Så att jag har aldrig känt det egentligen och när jag började på mitt jobb på Götaverken så var det också där var det så mycket...

Intervjuare [00:43:30]: Stor blandning?

Talare [00:43:29]: Blandning så det var helt otroligt, så jag lärde känna otroligt många kulturer och jag hade nog aldrig, jag gillar att resa mycket men jag hade nog aldrig rest till en del resmål där om jag inte hade träffat människor från de länderna här då. Turkiet blev ett favoritland som jag reser till mycket, det tycker jag väldigt mycket om och även Grekland och då kanske inte åka bara till turistställena, utan lite mer sådana här udda ställen.

Intervjuare [00:43:59]: Åka runt lite.

Talare [00:43:59]: Ja och lära känna några härifrån, så att man faktiskt kunde få bo hos någon släkting hemma hos dem och så visste man inte att när man kom dit att de inte kunde ett ord engelska. Det var lite svårt, men det löste sig [skrattar] men det var sådana, det var lite kul så jag har aldrig tänkt på det egentligen jag tycker också att Götaverken och Göteborg blev en främlingslegion, vi har haft ända sedan början alla möjliga folkslag har ju kommit till Göteborg egentligen, det hade inte funnits någon stad här utan alla invandrare, lite som i USA kan man väl säga känns det som ibland även om inte USA är perfekt heller på alla sätt och vis såklart.

Intervjuare [00:44:30]: Nej.

Talare [00:44:31]: Men jag kan se mer nu då jag kan bekymra mig över stadsdelar som inte, som jag själv inte åker till längre, exempelvis Bergsjön, jag har inte varit i Bergsjön på 20 år tror jag inte. Där var jag ganska mycket ett tag och där känner jag liksom jag var där för några år sedan och jag kände mig oerhört icke-hemma där måste jag säga, jag kände mig som att det var jag som var någon som inte borde vara där. Länsmansgården har jag inte varit lika mycket i jag har varit där ibland och haft lite kompisar som bott där.

Intervjuare [00:45:06]: Angered?

Talare [00:45:07]: Angered har jag också haft lite kompisar, Angered är också ställen också.

Intervjuare [00:45:09]: Ja det är ju det.

Talare [00:45:11]: Angered är väldigt olika men klart jag cyklade mycket när jag bodde i Bohus då och då cyklade jag ofta förbi Angered. Så där har jag varit en del jag känner till Angered ganska bra, Bergsjön var en sådan här, den vet man ingenting om längre och även Backa faktiskt på slutet. Min yngste son han repade ett tag i Backa och där var det bara strul egentligen det var en massa skottlossningar och skit där och då kände man herregud vad är det här? Det fanns väl lite när jag var liten i Frölunda också det var inte heller bästa stället att bo på det var många som tyckte liksom...

Intervjuare [00:45:47]: Det är alltid svårt när det dyker upp, när det kommer många nya på en gång va? För det var det även när man flyttade ut till de här andra delarna.

Talare [00:45:54]: Ja, men på något sätt när man själv var, när jag var 14 och skulle åka hem med spårvagnen sent på kvällen så visste jag alla som man inte skulle gå fram till, det visste man då. Men de kanske, som äldre så vet man inte det kanske och man känner inte dem och man kan känna sig ibland lite rädd för vissa, jag kan inte säga att jag är rädd för att åka till Bergsjön, men det kändes mer väldigt onaturligt att jag skulle vara där. Det kändes som att det var jag som var helt borta där och det tycker jag känns, det känns jobbigt tycker jag och där måste man nog hitta någon bra lösning. Hur får man in dessa människor så att de känner sig som göteborgare de också liksom det har jag ingen lösning på egentligen det är väldigt, väldigt svårt.

Intervjuare [00:46:33]: Göteborgsandan, kan den stå för något negativt också för dig eller?

Talare [00:46:39]: Nej inte egentligen, jag förstår vad du syftar på, lite mutor och sådär. Jag hade faktiskt förmånen att känna Göran Johansson och det där gänget lite grann jag satt med och jobbade ganska mycket i fackföreningen gjorde jag under många år satt med i Metall 41:an och Göran var ju, han slutade innan jag började där. Men hans efterträdare och andan han hade var ju där det var en handlingens man så att säga.

Intervjuare [00:47:02]: Näringslivet skulle [?? 00:47:04].

Talare [00:47:03]: Ja, det var det men han var också jag kan tycka han har gjort eller jag ska inte säga han personligen men de som gjorde då en massa saker på den tiden gjorde massor av fel samtidigt så fick de gjort väldigt mycket. För att de kanske inte alltid väntade på alla, att det skulle vara perfekt kanske då och det kanske inte var alltid rätt, men det fanns tillfällen definitivt som de gjorde rätt beslut kan jag tycka. Sen var de väldigt, när jag kom in i styrelsen på Metall där det var bara äldre gentlemän liksom och det var inga kvinnor med då, det kom under min tid sen men det hade inte gått om det hade kommit en ung tjej in från början liksom det hade nog inte funkat. Det var ett sådant stort steg det räckte att jag var ung liksom kille då ändå var jag ändå samma som de på något sätt ändå.

Intervjuare [00:47:53]: Det fanns en väldigt kanske en tät sammanflätning där mellan de olika...

Talare [00:47:57]: Så in i helsike var det.

Intervjuare [00:47:57]: ... och Göran kom ju själv från Metall.

Talare [00:48:00]: Ja han kom från Metall, han kom från SKF och det var väldigt mycket Volvo och SKF Göteborg de styrde ju väldigt mycket och ännu tidigare så var det...

Intervjuare [00:48:05]: Fast då kommunalt anställda var lika många, de var 50 000.

Talare [00:48:09]: Det var de, men de fick inte riktigt den möjligheten och de var tuffa de här gubbarna. De var handlings och de gjorde också väldigt mycket bra grejer ska man inte säga även om de gjorde en del skit, så gjorde de väldigt mycket bra grejer. Men de hängde inte riktigt med när man snackade jämställdhet och så här de gjorde de inte de förstod inte riktigt att det fanns unga tjejer.

Intervjuare [00:48:30]: Fast Anna Johansson finns ju nu...

Talare [00:48:31]: Ja nu finns det det så att man ska inte säga så Göran ändrade sig och Göran var ju grym med människor han fick alla att lyfta liksom, alla människor runtomkring honom lyfte alltid. Det spelade ingen roll om det var tjejer eller killar han var grym på det men sen fanns inte alls, alla var inte lika bra som honom, han var speciell såklart men han kunde ibland, han förstod ju att det han gjorde ibland skulle ses med onda ögon. Men jag tror han tänkte nej det här är bra för göteborgarna då kör vi på det och så sket han i det och så stod han i tidningen varje dag sen ett tag och så skällde alla på honom ett tag och sen så... det han tyckte var bäst fick han igenom och han tog nog inga egna personliga mutor och sådant det tror jag faktiskt inte att han gjorde.

Intervjuare [00:49:11]: Nej, nej.

Talare [00:49:14]: Han hade nog göteborgarnas, det var hans liksom att få det så bra som möjligt och för sina...jag tror jag vet ibland att han åkte iväg, han hade några kompisar på SKF som han började jobba med som han lyssnade mycket på och han åkte ut till dem ibland och sa vad tyckte ni om det här nu då? Det här var bra Göran, det räckte för honom. Jag tror faktiskt att det var så och så enkel är man nog ibland, ibland kan jag gå tillbaka till min pappa och vad tycker du pappa? Ja det var bra gjort Peter säger han och så blir jag stolt liksom och då kan jag ta mycket skit för det, för alla andra tyckte det var fel men pappa tyckte att det var rätt så då var det nog rätt liksom man har sina sådana personer som man lyssnar mycket på då. Men Göteborg är en trevlig stad tycker jag...

Intervjuare [00:49:52]: Hur skulle du säga att du rör dig i staden?

Talare [00:49:57]: Jag har träffat en ny kvinna nu då, börjar det bli bråttom eller?

Intervjuare [00:50:00]: Nej jag kan ta en kvart till här.

Talare [00:50:03]: Jag har träffat en ny kvinna som invandrade då kan man väl säga inte så långt bortifrån, hon är norska. Men jag har fått lära mig att visa henne Göteborg och då har jag nyupptäckt mycket saker som inte jag har sett kanske förut själv heller då, även om jag är väldigt intresserad av Göteborgs historia och även Götaverken. Jag är med i många olika föreningar som har att göra med Götaverken både [?? 00:50:32] klubbar och, ja du kanske känner till Varvshistoriska föreningen?

Intervjuare [00:50:36]: Mm.

Talare [00:50:38]: Där är jag med och har varit med under många år och har varit med och fått äran och ibland skriva lite och intervju lite folk och sådant här som jag tycker är kul. Så nej men det är en spännande del och nu har jag fått lära mig tillsammans med henne då en massa nya, visa upp nya ställen...

Intervjuare [00:50:59]: Ja det är ju intressant.

Talare [00:51:00]: ... tagit henne till ställen som inte jag har varit på på länge som jag själv kommer ihåg; herregud här är det fint. Har inte tittat på det som ställen som vanliga göteborgare kanske glömmer av att det finns, som Ramberget tycker jag väldigt mycket om att åka upp där och öarna såklart eftersom jag själv har varit där så mycket det har jag visat henne och hon är också född på en ö i Norge så hon tycker det är väldigt lätt att ta sig. Men även andra ställen som vattentornet i Guldheden och åka upp en fin dag och ta en fika exempelvis det är väldigt många göteborgare som aldrig tänker på den möjligheten. Gå och ställa sig på Ullevi och heja på lite fotbollslag emellanåt, det är otroligt roligt, åka upp på Lunden och ställa sig längst upp och titta ut över Göteborg, där folk inte heller antagligen så ofta är.

Intervjuare [00:51:42]: Nej.

Talare [00:51:42]: En av mina första romantiska, stunder med henne för ett tag sen, var att åka upp där och ställa sig och titta ut bara och ja visa i solnedgången hur vackert Göteborg var, även om man ser en del tråkiga ställen [skrattar] också då ner mot järnvägen och sådär.

Intervjuare [00:51:56]: Men du visar inte varven eller så omkring varven nu eller de gamla varven om man säger Eriksberg och Lindholmen och det där?

Talare [00:52:05]: Ja jo det är också otroligt fint men för mig jag har upplevt det och jag kan mer känna en sorg över att nästan allting är borta, så hade du kommit hem till mig så hade du sett en tavla som är tre gånger tre meter ungefär där jag har Eriksbergskranen på en stor, ett stort fotografi...

Intervjuare [00:52:24]: Okej mm.

Talare [00:52:25]: ... som en kompis till mig har tagit, som jag har tagit av honom och jag har väl tre eller fyra stycken till med olika varvsmotiv på väggarna hemma som jag tycker är kul och jag har väldigt mycket samlargrejer om Götaverken över huvud taget och jag har ett eget museum på jobbet faktiskt som jag har på mitt rum så folk kommer in ibland. Eftersom inte så många vet att vi härstammar från Götaverken så vill jag visa dem ibland hur stort det var så att de förstår lite det tycker jag är kul. Men eftersom jag är på samma ställe där jag började -83 eller -84 kan man säga jag sommarjobbade -83 faktiskt, så jag har inte flyttat på mig så jag...

Intervjuare [00:53:00]: Men du jobbar här nere nu på...

Talare [00:53:02]: Jag jobbar fortfarande precis på samma ställe så det heter inte Götaverken, men annars är det, det kontoret jag sitter på eller satt på.

Intervjuare [00:53:09]: Så det var inte på denna sida älven?

Talare [00:53:11]: Nej andra sidan älven, så jag har varit på samma ställe hela tiden det enda som har försvunnit, det är själva varvet då är försvunnet och idag har vi en massa andra folk som är runtomkring oss med Geely och Volvo och Eriksson och sådär där var det bara varv förut.

Intervjuare [00:53:24]: Och du kunde inte tänka dig att, du tänkte inte på lägenhet där eller?

Talare [00:53:28]: Nej jag skulle aldrig kunna tänka mig att bo där, jag jobbar där liksom så för mig går det inte att bo där.

Intervjuare [00:53:34]: Nej.

Talare [00:53:36]: Och jag tycker också att det känns konstigt att det finns bostäder där över huvud taget. För mig är det industritomt, jag kan tycka det är snyggt, jag tycker om att gå där och fika där ibland, jag har gått med henne några gånger och tittat och hon tycker det är väldigt vackert att se de här gamla. Man har sparat en del gamla monument i alla fall, så att

man kan ha kvar några sådana här tilläggsplatser med de här stora, där man la till med båtarna, alltså det är kul att de har kvar sådant och att kranarna står där. Eller inte, jag är inte så nostalgisk på det faktiskt, däremot Eriksbergskranen den tycker jag den ska vi ha kvar, men de andra kranarna kan jag tycka att...

Intervjuare [00:54:17]: Malmös kran körde man väl iväg?

Talare [00:54:18]: Ja, de tog bort den.

Intervjuare [00:54:19]: Och Uddevalla också?

Talare [00:54:19]: Ja, Uddevalla också så att det här och Götaverken hade en egen också, den är också borta, men Eriksbergskranen där, även om Eriksberg och Götaverken var hund och katt, så var det faktiskt, så tycker jag den är fin. Så jag tycker att den ska vara kvar, det hoppas jag. Det finns det väldigt många fina ställen att utforska alltså men jag tycker väldigt mycket om innerstan. Jag är inne mycket på kvällarna, jag och hon och går omkring och tittar. Jag minns i mitt Haga jag berättade att jag gillade punkmusik då, mycket det var när jag var 16, 17, 18, så var det Slottsskogsfestivalen och så var det punkmusiken i Haga då där helt plötsligt var det spelningar, svart spelningar och sådant på olika ställen där folk ockuperade hus och grejer det var skithäftigt och Haga idag är helt annat. Det är kommers så det står härliga till liksom, där köpte jag alla mina skivor i början. Så jag har en liten tvetydig bild till Haga, jag förstår att det är vackert nu, men jag tyckte att det var vackert då också med de gamla husen, men man lät det väl vara för länge så det gick inte att reparera.

Intervjuare [00:55:31]: Nej det gick inte att reparera och så brann de lite lämpligt då eller olämpligt.

Talare [00:55:37]: Ja det gjorde de och jag är väldigt glad att man ändå har kvar Majorna som är gediget gammalt göteborgskt på något sätt. Sen har jag faktiskt återupptäckt, eftersom min pappa är från Olskroken och mamma är från Majorna och Majorna har jag alltid varit i jättemycket, min mormor bodde där och tillslut flyttade min farfar dit också eftersom vi bodde i Frölunda så var det lättare för han. Så jag har aldrig varit mycket i Olskroken, men nu bor jag faktiskt ganska nära Olskroken, så nu har jag börjat cykla där bortåt och titta lite på där jag var när jag var liten och det ligger väldigt många trevliga hus där måste jag säga som jag inte har tänkt på innan. Och även bort emot de här, ja Danska vägen och som vi sa Lunden och ner mot gamla Olskroken, nu är många av de husen borta, men just ändå det finns ju vad heter det? Stockholmsgatan och de med gamla hus som också är som Majorna faktiskt väldigt vackert där, vacker område, det har jag återupptäckt litegrann tack vare Turid också som jag reser med och visar runt lite.

Intervjuare [00:56:37]: Men Götaplatsen och så?

Talare [00:56:38]: Ja Götaplatsen gillar jag på det sättet, jag gillar Konstmuseet mycket. Jag tycker det är vackert där och jag går på mycket musik eller går på mycket utställningar på stadsteatern och sådär eller på stadsbiblioteket och på stadsteatern går jag också på när det är teater och sådär. Jag tycker det är fint och går mycket på Bio Roy och håller mig ganska mycket omkring längst uppe faktiskt, där längre ner så är det ju... men det var det när jag var

liten också... det var kommers allting där det var bara restauranger.

Intervjuare [00:57:05]: Mm Korsvägen är också...

Talare [00:57:07]: Korsvägen är också ett fint område där som jag inte har varit i mycket förut, sen Liseberg såklart måste jag säga, Liseberg är svårt att inte ta upp som Göteborgare, Liseberg är ju väldigt fint måste jag säga.

Intervjuare [00:57:20]: Mm vad tycker du att man ska göra med Heden då?

Talare [00:57:24]: Heden, har jag faktiskt egentligen ingen uppfattning om längre. Jag tyckte, jag kan nog säga eftersom jag har haft söner som letar bostäder, så kan jag tycka bygg bara, bara bygg jag kan tycka det faktiskt. Sen tycker jag att det är kul att de har haft bandyplan där och mitt gamla pingisnäste, mitt pingisnäste ex-huset ligger också där. Där har jag varit många kvällar, fotbollsplaner är det många också och det är väl bra att ha, men nu tycker jag på något sätt att Kviberg har ju tagit över en del av det, kanske man skulle kunna klara sig med det och Ullevi och de här finns ju. Så jag vet inte eftersom det saknas så mycket man skulle kunna bygga en ny fin stadsdel där faktiskt skulle jag kunna tycka jag hade inte haft någonting emot det faktiskt.

Intervjuare [00:58:10]: Nej.

Talare [00:58:11]: Annars är ju Heden en gammal klassisk mark med arbetarrörelsen och alla militärer och sådant som var där.

Intervjuare [00:58:18]: Det är ju lite öppet det är ganska tätt där annars kan man tycka.

Talare [00:58:21]: Jag tycker det finns ganska många öppna ställen ändå i Göteborg faktiskt och vi får nog inse också även om Göteborg kan inte bara växa på utsidan, det måste nog växa på insidan och hellre än att ta bort en massa gamla fina hus kan jag nog offra sådana ställen som Heden istället då kan jag nog tycka, det kan jag nog tycka.

Intervjuare [00:58:41]: Ja egentligen nu har vi gått igenom här alla frågorna och lite till så att, är det något du vill lägga till här nu det sista?

Talare [00:58:53]: Nej, egentligen inte.

Intervjuare [00:58:55]: Det är inget annat du har tänkt på?

Talare [00:58:58]: Nej jag tycker om Göteborg väldigt mycket och jag tycker det är väldigt kul att visa Göteborg för folk som kommer hit och så här och hoppas att Göteborg kan fortsätta att vara det Göteborg som jag gillar väldigt mycket då.

Intervjuare [00:59:08]: Vad tror du att det är om 100 år? Ja det är ingen lätt fråga.

Talare [00:59:12]: Nej, det är ingen lätt fråga jag tror det är mycket, mycket större, jag tror det sitter ihop mycket mer med typ Kungälv och Ale och kanske till och med Borås och

Varberg, lite mer Kungsbacka och det här kommer väl vara en del kan man tycka och även vi snackade om Mölndal förut och även där är väl de... Det finns, vi snackade lite om invandring och flyktingar och sådär förut och ibland säger ju några att Göteborg eller Sverige är för litet. Vi skulle kunna bygga ett nytt Göteborg om vi ville det på ställen som det inte finns någonting på idag, om man skulle vilja för att börja om igen. Så utrymme finns det ju egentligen, det tycker inte jag är något problem egentligen utan det finns oerhört mycket utrymme att bygga på. Det gäller bara att man får till det bra där man bygger, för att någonstans kanske det inte borde bo så jättemånga fler i Göteborg än vad det gör nu om man säger. Här inne det går nog inte skulle jag tycka man skulle kunna bygga lite grann som vi snackade just om Heden.

Intervjuare [01:00:11]: Man skulle kunna få ihop stadsdelarna?

Talare [01:00:12]: Man kan bygga lite som man gör vid mitt jobb då exempelvis, nu det här höga huset och det här och där kan man bygga lite också, men man kan inte bygga, det finns inte så många ytor till för att Slottsskogen skulle jag aldrig tänka mig att kunna bygga på och inte Botaniska heller och inte den skogen bakom. Så det finns inte så många ställen till som är orörda om man säger i Göteborg.

Intervjuare [01:00:33]: Nej.

Talare [01:00:34]: Och parkerna, vi har Bältesspännarparken och bort mot, det tycker jag inte heller man ska, jag skulle inte tycka om Göteborg så mycket om man bara slänger upp en massa höghus överallt det tycker jag inte.

Intervjuare [01:00:48]: Nej.

Talare [01:00:48]: Men några stycken på nya ställen är helt okej men man ska inte slänga upp några höghus här inne i stan, det skulle kännas horribelt tycker jag. Så då måste det växa på utsidan på något sätt så att de kan kalla sig göteborgare även om de bor i Bohus då kanske [skrattar].

Intervjuare [01:01:03]: Ja just det.

Talare [01:01:03]: Då kanske jag hade bott kvar [skrattar].

Intervjuare [01:01:04]: Eller i Mölndal?

Talare [01:01:06]: Eller i Mölndal eller Kungälv, Kungälv är en egen stad i och för sig men det finns några ställen som inte är städer egentligen som skulle kunna inhysas i Göteborg kan man tycka så. Med lätthet upp mot Härryda och Landvetter och den vägen upp där den tycker jag definitivt skulle kunna, det kan byggas mycket där och att man blandar lite så att man inte bara bygger höghus och de områdena som man gjorde på den kanske i Frölunda utan man ska kanske blanda lite så att man bygger på ett trevligt sätt ihop lite olika ställen som exempelvis Kviberg. Jag gjorde faktiskt lumpen på LV6 i Göteborg gjorde jag. Jag spelade handboll på den tiden så jag fick sådana här handbolls, ja frikort inte frikort, jag fick göra lumpen, men vi kunde spela handboll under tiden och då där har vi, jag var faktiskt ute där

igår där har man byggt väldigt fint runtomkring tycker jag med lite olika...

Intervjuare [01:01:57]: Blandat ja.

Talare [01:01:57]: ... blandade typer av bostäder då, från lite mindre till större och höga till låga så att man får in många olika typer av människor i samma, det tror jag är bra. Det finns inget annat sätt att integrera folk i ett samhälle, utan att man gör så, tror jag inte, kostar det för mycket pengar så kommer inte... de som har det lite sämre, kommer inte komma in och då kommer inte de rika tycka det är så skoj heller om några år, för då det går inte att man ska vara rädd för någon som bor utanför liksom.

Intervjuare [01:02:23]: Nej det gör inte det.

Talare [01:02:26]: Nej och det är ett problem tror jag som man måste lösa men det är väldigt svårt och jag är väldigt spänd inför det här valet som kommer komma nu till hösten. Jag vet inte vad som ska hända faktiskt om de värsta farhågorna besannas faktiskt. Det kan nog ställa sig på väldigt konstiga nya sätt att tänka på kanske och politik som är viktigt, man kan tycka vad man vill om politik så är politiker vanliga människor. Det är viktigt att de gör det som de gör, att någon bestämmer och tar lite ansvar, det är viktigt och de som väljer fram dem får liksom också ta ansvar för att rösta fram de bästa personerna. Men om man inte, om partierna försvinner lite mer så blir det, det finns liksom inget berättigande till slut. Du kan komma utifrån och gå rätt in bara och vara någonting och det tror jag inte på, jag tror inte att det kan fungera så, man har andra intressen i så fall varför man gör sådana grejer och det tycker jag är lite illa faktiskt. Min bror har varit politiker och har faktiskt ganska länge jobbat, han har suttit med i kommunen faktiskt, kommunfullmäktige och jobbat, men nu har han slutat. Han har varit med i 10 år tror jag och så jag har haft lite insyn och vet hur mycket, inte insyn på det sättet men jag vet hur mycket man lägger ner i alla fall i tid och det är inte så många människor som...

Intervjuare [01:03:51]: Som orkar det?

Talare [01:03:52]: ... skulle vara intresserade av att göra det och sen när man drar alla över en kam och säger att de bara tjänar så bra pengar och gör ingenting, liksom riktigt så enkelt är det inte för de flesta.

Intervjuare [01:04:01]: Nej, många har ju inte ens faktiskt nästan betalt.

Talare [01:04:03]: Nej och jag vet han gjorde mycket gratisgrejer också då som han fick göra ställa upp och han var ordförande i kulturnämnden bland annat det var han.

Intervjuare [01:04:13]: Ja, ja.

Talare [01:04:15]: Tomas Martinsson.

Intervjuare [01:04:16]: Ja, men honom har jag haft som bordsherre vid gratifikation.

Talare [01:04:20]: Mm ja just det, så jag vet liksom baksidan och sen är det ofta så de får ofta

kanske inte så mycket cred även för de grejerna som de gör som folk tycker är bra. Inte ens då får de det så bra egentligen.

Intervjuare [01:04:32]: Nej, man får vara stark psykiskt.

Talare [01:04:35]: Mm det får man vara, de flesta står inte ut så länge såklart. Att kommer det in då mer politiska vildar, nu säger jag egentligen inte vad de tycker och tänker det kan man skita i kanske, men om det kommer in folk som tror att man bara kan, man tycker att nu ska vi inte, nu ska vi ha gratis kollektivtrafik eller sådana här enkla grejer som man självklart som alla tycker, frågar man dig så tycker du att det är jättebra. Men så får man tänka, javisst det är bra, men hur betalar man det då? Och det är, det är jag rädd för, det kan nog förstöra en stad och ett land väldigt snabbt om man inte skärper sig.

Intervjuare [01:05:13]: Nej, men då får vi hålla tummarna för att det blir...

Talare [01:05:15]: Ja det får vi verkligen göra.

Intervjuare [01:05:15]: ... ordentligt.

Talare [01:05:18]: Ja det har förutsättningar att bli bra om man tänker rätt men det är inte så lätt.

Intervjuare [01:05:22]: Men jag får tacka så hemskt mycket.

Talare [01:05:23]: Mm tack själv.

[bandningen slutar]